

ЮКСАК ТУРМУШ МАДАНИЯТИ УЧУН

Суратларда: Совхоз марказида қад қўтарган болалар боғчаси, (ўртада) аҳолига ман ший хизмат кўрсатиш комбинатининг тижув цехида иш пайти, (ўнгда) комбинат биноси.

МАЪМУРЧИЛИК
ЙЎЛИДАН

М. ОТАЖОНОВ,

совхоз директори.

КУПИНЧА чет эллик меҳмонлар ҳўжалигимиз экономикаси, маданияти билан танишиб чиқишга; бундай афзалликларга қандай эришишга деган савол билан мурожаат қилишди. Мен уларга: «Эришган ютуқларимизда яшриниб ётган ҳеч қандай сир йўқ» деб жавоб берман. Чиндан ҳам шундай. Фақат шунинг айтиш мумкин, меҳнатга тўғри ва ҳалол муносабат, коллективнинг аҳилиги, қатъий интизом—муваффақият гарови бўлаверар экан.

СОВХОЗНИ ташкил этишга урушдан кейин киришдик. Инсон қадами етмаган, тўқай, ботқоқлик, қамшизорлардан иборат ерда дастлаб капалар пайдо бўлди. Ишчи кучи етишмасди. Андижон, Фарғона водийсининг қишлоқларидан, Тошкентнинг атроф районларидан келган санокли кишилар билан унчалик катта бўлмаган маддонни ўзлаштирдик ва мева қўчаларни ўтказдик. Ҳамма иш қўлда бажаришганлиги учун катта кийинчилик туғиларди. Бизлар чиванга бардош беролмай кетиб қолардик. Орамизда иродили, умидли кишилар, ҳаётнинг аниқ чучуғини тортган қўли гул боғбонлар ҳам бор эди. Йиллар ўтган, меҳнатимизнинг самараси кўринди, узум, мева топириш планларини бажара бошладик. Ҳўжалигимизда давлат катта ерда берди, Турли саноат корхоналаридан сафарбар этилган ишчилар бизга мадад бўлди. Капалар ўрнида ҳовли саҳни, том ораси бўлган турар-жойлар қад қўтарди. Йил сайин бу ерга қўйиб кўчирилган соник қўйиш борди. Биз ишни бошиданоқ пухта ташкил этдик. Катта оиламизга қўйилганларга талабимиз қатъийлигини, прогучилилар, ичкиликбозлар, ҳўжалигимиз талон-торож қўлувларин, иш ёқмасларга орамида ўрин йўқлигини тушутирдик. Тартибни бузганларни қўлчиллик олдидан изза қилиб қоралар қўрдик. Одамларда меҳнат интизими шунчаки курак суз эмас, балки қонун эканлиги ишонч ҳосил бўлди.

Улар меҳнатнинг фаровон турмуш, бахт-саодат манбаи эканлигини тушунишлар. Олган масоҳларидан, мукофотларидан ҳурсан бўлиб, ғайратга-ғайрат кўше бошладилар.

Кўп йиллар ўтмай экономикамизнинг мустақамлаб олдик. Эндиликда 2 минг гектар ерга эгамиз. Шундан 1370 гектаридега узумзор ва боғлар яратганимиз. Асосий тармоқ ҳам шу. Ҳўжалигимизнинг бу борадаги ишлари ҳозир яхши. Биз соҳибдорлар етиштиратган маҳсулотни қайта ишлайдиган вино заводига ҳам эгамиз. Корхона коллективи мунтазам равишда план ва мажбуриятларини бажариб совхозга фойда келтирмоқда.

Меҳнатимиз тўғрисида миллионер ҳўжаликка айландик. Лекин чиндан ҳам тўқ ва фаровон бўлмаган деган қолхоз экин совхоз битта тармоққа ёпишиб олмаслиги керак. Қишлоқ ҳўжалигининг асосий соҳаларидан яна бириккитининг ривожлантириб бориши лозим. Бизда боғдорчиликдан келган даромадининг фойда қисмига чорвачилик йўлга қўйилди. Янги тилда қурилган, ҳамма ишлар тўла механизацияланган фермаимизда бу тармоқ рентабель бўлиб қолган, паррандачиликка йўл очилди. Ҳозир барча соҳалардан яхшигина даромад олаётимиз. Хўссан кейинги йиллар ичиде ўртача йиллик даромад 3 миллион сўм атрофида бўлди. Ҳар йили шундан 300—400 минг сўм турли социал тадбирлар ва қурилиш учун сарфланмоқда. Ҳў-

жаликин кенгайтириш фонди эса ярим миллион сўмликдан кўпроқни ташкил этаптир. Бунинг натижасида уй-йўл ҳамда техникавий базамиз мустақамланди. Ҳозир пайтада 106 трактор, 37 та юк машинаси ва кўплаб механизмлар ишчимизни енгиллаштирляпти.

Ўтган давр ичиде меҳнат намунаси билан эл-юрт обрў-этиборини қозонаётган, янги-янги ташаббуслар билан экономикани мустақамлашга ҳисса қўшаётган кадрлар сонин кўпайди. Совхозда биринчи бўлиб иш бошлаган, П. Чернов, А. Зайинд-

динов, Т. Абдуллаев, И. Гроза сингари ветеранларнинг шонли меҳнат анъанасини бугунги кунда Б. Исмоилов, Н. Абдураҳмонов, Ш. Қўшқов, В. Гудощников, К. Парсаева сингари ёш соҳибдорлар ва боғбонлар давом эттиришляпти.

Меҳнатимиз самараси фақат совхоз кўрчилигина эмас, кишиларнинг дунёқарашини ҳам ўзгартирди. Айниқса ёшлар меҳнатга, ишлаб чиқаришдан ажралмаган ҳолда илгари меҳр қўйдилар. Бир вақтлар мутахассислар сўраб идорама-идора юрган бўлса, эндиликда раҳбарлик ва ўрта бўғимда ишлаётган кадрларнинг деярли 90 проценти шу совхозда улғайган ёшлар эканлиги билан фахрланамиз.

Экономика ва фаровонлик борасида эришяётган ютуқларимизнинг яна бир омили—ишчи кайфиятининг оқсак бўлишидир. Биз бунга жуда кўп қўлайликлар яратиш орқали эришмоқдамиз. Шулардан айримларига тўхталиб ўтмоқчиман. Совхозда шу беш йилликнинг икки йили ичиде ишчининг ўртача ойлиги 15 сўмга ортди ва 165 сўмни ташкил этди. Бунда ҳар йили 230-240 минг сўм атрофида сарфланаётган мукофот фонди муҳим роль ўйнамоқда. Бундан ташқари социал тадбирлар учун ажратилган фонд ҳисобига совхоз меҳнаткашларининг болалари боғча ва ясилларда бепул тарбияланимоқдалар, мактаб ўқувчилари эса бир маҳал нонушта билан таъминланаётдилар. Ошхоналарда ишчилар учун овқат 50 процент арзон нархда тайёрланмоқда. Таъминот учун зарур бўлган ҳамма маҳсулотларни ўзимиз етиштирмоқдамиз. Ўтган йилдан бошлаб биз ишчиларга иш стажига қараб ҳақ тўлашни йўлга қўйдик. Масалан, уч йилдан—беш йилгача, беш йилдан—ўн йилгача, ўн йилдан охиқ ишлаганик учун тартибиде қўшимча ҳақ тўлайдиган бўлдик. Бу ҳар йили ишчиларга ойлик, мукофотдан ташқари яна 60—65 минг сўм қўшимча ҳақ тўлашни таъминляпти.

Бундай қўлайликлар ишчилар ғайратига янада ғайрат қўшмоқда. Улар бу йил ҳам социалистик мусобақани янада ааж олдирган ҳолда ишқот билан ишлай, давлатга узум, мева, гўшт, сут топириш юзасидан олган мажбуриятларини шараф билан эдо этиш учун астойдил ҳаракат қилмоқдалар.

ИНСОН ОБРЎ-ЭТИБОРИ БЕКИЕС ДАРАЖАДА ОШГАН. КАДРИ ЭЪЗОЗЛАНГАН БАХТИЕР ЗАМОНДА ЯШАЙМИЗ. БИЗ БУНДАЙ ЭРКИН ВА ТОЛЕБАХШ ҲАЕТГА ХАЛҚЛАР ДО-ХИНСИ В. И. ЛЕНИН АСОС СОЛГАН СОВЕТЛАР ТУЗУМИ ТУ-ФАЙЛИ, МИЛЛИОНЛАРНИНГ БАХТ ҚОМУСИ КОНСТИТУЦИЯ-МИЗ ТУФАЙЛИ ЭРИШДИК. СОВЕТ МЕХНАТКАШЛАРИНИНГ БУГУНГИ ФАРОВОН ҲАЕТ, СЕРМАЗМУН КҮНЛАР. ФАЙЗЛИ ОНЛАР УЧУН ШОНЛИ КОММУНИСТИК ПАРТИЯГА, ЖОНА-ЖОН ҲУКУМАТИМИЗГА ЧИН ДИЛДАН МИННАТДОРЧИЛИК БИЛДИРАЕТГАНЛИКЛАРИ ХАМ ШУНДАН.

РИВОЖЛАНГАН СОЦИАЛИСТИК ЖАМИЯТ СОВЕТ ҚИШЛО-ГИ КИШИЛАРИНИНГ ДУНЕҚАРАШИДА ХАМ БУЮК ЎЗГА-РИШЛАР ЯСАДИ. ЭНДИЛИКДА ҚОЛХОЗ ВА СОВХОЗЛАР КОЛ-ЛЕКТИВ МЕХНАТ САМАРАСINI РОСТМАНА КЎЗ-КЎЗ ҚИЛУВ-ЧИ МАДАНИЙ МАРКАЗГА АЙЛАНДИЛАР. ДАЛА МЕХНАТКАШ-ЛАРИДА ГУЗАЛЛИККА, ИЛМ-МАЪРИФАТГА ИНТИЛИШ ТУЙ-ГУСИ КУЧАЙДИ.

ҚУЙН ЧИРЧИҚ РАЙОНИНИНГ ТОШОВУЛ ҚИШЛОҚ СО-ВЕТИ ТЕРРИТОРИЯСИГА ЖОЙЛАШГАН «ОГОНЕК» СОВХОЗИ КОЛЛЕКТИВИ АНА ШУНДАЙ БАХТИЕР ОИЛАЛАРДАН БИРИ-ДИР. ҚУЙИДАГИ САҲИФАДА ҲЎЖАЛИК КИШИЛАРИНИНГ МЕХНАТИ ВА ҲАЁТИ ҲАҚИДА ҲИКОЯ ҚИЛИНАДИ.

ЗАВҚЛИ ҲАЁТ НАШИДАСИ

ҲОЗИРГИ пайтада қишлоқ ёшларининг ҳаётини спортсиз тасаввур этиб бўлмайди. Гузаллик, баркамоллик, саломатлик гаро ин бўлган бу соҳага совхозимизда катта эътибор берилган.

БУНДАН ўн йилча бурун ташкил этилган футбол, волейбол, теннис, шахмат-ша-на, кураш, самбо ва дзюдо секцияларида юздан ортиқ йигит-қизлар, болалар қат-нашмоқдалар. Уларнинг кўп-лари ишлаб чиқариш илгөр-ларидир. Йил давомида ҳар-кун ишдан кейин спорт клуби, стадион ва майдончалар-га кўчиб кетадилар. Қол-хозлар, совхозларро ўтала-ган мусобақалар бутун сов-

хозларнинг спортчи. У ҳо-зи совхознинг 4-бўлими-да олинган спорт секцияси-га тренерлик қилмоқда. Биз-обаста ва республика му-собақаларининг мунтазам-датнашчиси Беймур Карев-билан ҳам фахрланамиз.

Совхозда волейбол бўй-ча ташкил этилган қизлар-командаси ҳар йили район-ва област спартакиадалари-да совринчи ўринларга эга-ламоқда.

СПОРТНИ СЕВАМИЗ

ХОАГА ўрта бўйли, йўғон гав-дали, елкалари баравастагина қол-кириб келди. Унинг чехраси, кўз-лари табассумли. Тезис оқарган, ки-ройли қилиб тарашланган мўйлови қиёфасига ярашган. Кўринишдан-бу отахона ҳеч ким 78 ёш бермай-ди. У тетик, гаплари бурро. Ҳўжа-ликда умрини боғбонликка бағиш-лаган дастлабки қалдирғонлардан-бири.

— Совхозимиз мурғалик даврдан би-ламан, — дея ҳикоя қилди Тўхтамурод ота. — Илгариги аҳоли билан ҳозирги-нинг иқислаб ҳарфатдан ажа ўшайман. Ин-сон меҳнати наҳат яратар экан.

Т. Абдуллаев совхозга ариза бериб иш-га кирган йили аниқ ҳаётини таъкирбага-эга эди. Унинг болалиги Тошкентда, Жар-кўча маҳалласида ўтди. Оиладаги қўйи-чилик тўғрисида 17 ёшда Октябрь револю-цияси заводига ишга кирди. Заводада у меҳнат билан тобланди. Кейин ўнлаб тенг-дошлари қатори партиянинг қайиригига-биноан далага — қишлоқ ҳўжалик ишла-рига сафарбар этилди.

Тўхтамурод деҳқончилик илмининг ўқим-ган бўлса ҳам ўқитилардан эди. Ишга-кедан йиллик 12 кишига беш бўлиб, боғ-йўшларига киришди. Кейин ном чиқариб-бригадирликка таъинланди. У пайтада ша-ронт оғир бўлганини учун етиштирилган-ноз-неъматини ташкида 4—5 тагина арава-ҳизматидан фойдаланиларди, ҳолос. Одам-лар бақт билан ҳисоблашмай ишларча-ди. Кейин ҳаёт ўзгариб борди. Ишчи те-хника эгалланди. Ота шу хилда меҳнат қи-либ, дилдаги озуларга эришди, фарзан-дларини уқайтирди. Ҳозир икки ўғил боғ-бон. Қизлари ҳам ўз кўнглиларига муно-сиб ишларга жойлашиб, жамиятга фойда-етказмоқдалар.

Меҳнатнинг таги роҳат деганларини рост-экан. Ҳозир ота 54 сўм пенсия олаётди. Топириқли, янги тилда қурилган данил-лама ўнлабда ширин ҳаёт кечирмоқда. У ҳечқонан эришмайди. Фақат радио, те-левизор борлиги учунгина эмас, албатта, унн тез-тез мактабда ўтадиган уйрашу-ларга, совхоздаги тантаналарга таълик эти-шадик. Ота бундай уйрашулар вақтида ўт-мишининг аяниқ аҳоли тўғрисида ва бу-гунги фаровон ҳаёт ҳақида шонли инсо-лар билан ҳикоя қилади. Айниқса бундай-йигилар қилди кўп бўлади.

Қўқлам келиши билан ота ғайратига-чидолмайди. Бепояе, ямъишл боғларга, турфа гулларин билан бағрига чорловчи-мевазорларга ошқайди. У ердан ўзига-яраша юмш топади.

ХАТ Москвадан эди, Ойдижа ёзбди. У

Шуниси қувончлики, спорт ёшларда меҳнатга-зақ-шаққ уйғотайтир. Бу соҳада маҳорат сари қадам-ташлятганларнинг қўллар-да ва фермада шикоят-қўрсатиб меҳнат қилмоқда-лар.

Бизда спорт тобора омма-виқлашиб бораляпти. ГТО-нишондорлари сафи кенгай-моқда. Спортнинг келажаци-ҳам янада ерқин. Ҳозир ста-дион қурилмади. Шу йил-дан бошлаб спорт клубимиз-да яна бир неча секциялар-ни бошлайди. Биз ёшлар-бу ғамқўрлик учун совхо-зимиз маъмуриятдан бе-ҳад мамунимиз.

Григорий П.Я. совхоз комсомол комите-тининг секретари, самбо бўйича СССР спорт мас-тери.

«ОГОНЕК»
ЧИРОЙИ

Янги қуриляётган турар-жой кварталлари, мар-казий усадьбадаги бетон ва ойнадан бунёд этилган икки-қаватли савдо маскани, маъмурий бино, 500 ўрнилик клуб, 1100 ўрнилик мактаб, боғча, аптека, кўтубхона, автомат телефон станцияси, асфальтланган кенг ра-вон кўчалар, истироҳат боғи, комплекс ҳолда шаҳар-чани эслатади.

БИЗДА ҳамма шаҳарларда-ги каби эрталаб соат 5 дан бошлаб коммунал хизмат бри-гадаси ишга тушади. Тонг-эришиши биланоқ, озода, са-ранжом саришта, кўчалар, ҳибонлар бўйлаб биров би-рога, биров ўқишга, яна биров хизматга йўл олади.

Икки йилдирки, ишчилар учун ҳамма коммунал қўлай-ликларга эга бўлган уйлар ку-ришга киришдик. Илгери сов-хозда қурилишлар турли таш-килотлар билан шартнома асо-сида олиб борилад эди. Бун-да иш жадал юришмади. Шун-дан сўнг ёшлардан иборат махсус қурилиш бўлими таш-кил этдик. Бўлим бир неча бригадалардан тузилган бў-либ, уларни ҳар тил касб бў-йича хунар-техника мактаб-ларида ўқитдик.

Энди бинонинг пойдавори-дан тортиб, қалитни топири-гунга кадр бўлган ишларнинг ҳаммасини ўзимиз бажармоқ-дамиз. Беш йилликнинг икки йили ичиде 2420 квадрат метр турар-жой қуриб битказилди. Айниқса юбилей йилида қў-вончи натижаларга эришдик. Янги уй-жойлардан ташқари 102 ўрнилик касалхона, аҳоли-га манлий хизмат кўрсатиш-комбинати фойдаланишга топ-

ширилди. Шу қуиларда Чир-чик дарёси соҳилида йил да-вомида ишлядиган дам-олаш уйи қурилишини жадал-олиб бораляпти. Меҳнаткаш-ларнинг бу оромгоҳи баҳор ва ёз ойларида ўз манзараси жи-ҳатдан Кавказнинг тоғли зо-наларида жойлашган қордик-масканларидан қолшмайди.

Биз посёламизнинг санита-рия қолатини ахшилаб бориш-га, кўкаламзорлаштириш ва ободонлаштириш ишларига доимо эътибор бермоқдамиз.

Қурилиш ишларининг ҳамма-си совхознинг социал ривож-ланиш плани асосида олиб бо-ришмоқда. Планга кўра шу беш йилликда яна қурилиш-ҳажми ортди, қатор ободон-лаштириш ишлари амалга оши-рилади. Ҳозирги кунда ҳўжа-лигимизда табиий газ ва во-допровод сувидан баҳраманд бўлмаган биронта оила йи-муассаса йўқ. Биз бундан бу-ён ҳам янги қуриляётган мас-сивларда ана шу тармоқларин-ҳам тез суръатлар билан ри-вожлантирамиз.

Г. РОВНОВ,
совхоз қурилиш бўлимининг-катта прораби.

ОТАХОНЛАР

ОТАХОНЛАР ҳаётининг ҳақиқатини таъкирбага-эга эди. Унинг болалиги Тошкентда, Жар-кўча маҳалласида ўтди. Оиладаги қўйи-чилик тўғрисида 17 ёшда Октябрь револю-цияси заводига ишга кирди. Заводада у меҳнат билан тобланди. Кейин ўнлаб тенг-дошлари қатори партиянинг қайиригига-биноан далага — қишлоқ ҳўжалик ишла-рига сафарбар этилди.

Тўхтамурод деҳқончилик илмининг ўқим-ган бўлса ҳам ўқитилардан эди. Ишга-кедан йиллик 12 кишига беш бўлиб, боғ-йўшларига киришди. Кейин ном чиқариб-бригадирликка таъинланди. У пайтада ша-ронт оғир бўлганини учун етиштирилган-ноз-неъматини ташкида 4—5 тагина арава-ҳизматидан фойдаланиларди, ҳолос. Одам-лар бақт билан ҳисоблашмай ишларча-ди. Кейин ҳаёт ўзгариб борди. Ишчи те-хника эгалланди. Ота шу хилда меҳнат қи-либ, дилдаги озуларга эришди, фарзан-дларини уқайтирди. Ҳозир икки ўғил боғ-бон. Қизлари ҳам ўз кўнглиларига муно-сиб ишларга жойлашиб, жамиятга фойда-етказмоқдалар.

Меҳнатнинг таги роҳат деганларини рост-экан. Ҳозир ота 54 сўм пенсия олаётди. Топириқли, янги тилда қурилган данил-лама ўнлабда ширин ҳаёт кечирмоқда. У ҳечқонан эришмайди. Фақат радио, те-левизор борлиги учунгина эмас, албатта, унн тез-тез мактабда ўтадиган уйрашу-ларга, совхоздаги тантаналарга таълик эти-шадик. Ота бундай уйрашулар вақтида ўт-мишининг аяниқ аҳоли тўғрисида ва бу-гунги фаровон ҳаёт ҳақида шонли инсо-лар билан ҳикоя қилади. Айниқса бундай-йигилар қилди кўп бўлади.

Қўқлам келиши билан ота ғайратига-чидолмайди. Бепояе, ямъишл боғларга, турфа гулларин билан бағрига чорловчи-мевазорларга ошқайди. У ердан ўзига-яраша юмш топади.

ХАТ Москвадан эди, Ойдижа ёзбди. У

отасини туғилган кунин билан табрикляпти. Абдулла ана кўнжга беш олдди. Лекин бу Шўрролар ҳўкуматидадан эвалли, болалик-даги аниқ кўз ёшлари эмас, балки ҳаётин-дан, фарзандларининг тақдирини мам-нунилик тўғрисида қалқинган қувонч ёшлари-эди. У беш ўғил, уч қизини отаси. Катта ўғли Ойдижон Тошкентдаги Маданият ин-ститутинда педагог, Набижон троллейбус-ҳайдовчиси, Латифахон хизматчи, Валижон Рязандаги ички ишлар олий таълим мак-табиде, Ойдижа Москва Давлат университ-тетиде билим олишляпти. Алжон боғбон-лик бўйича мутахассис, Солжон ва Ол-москоилан ўрта мактабда ўқишмоқда.

Ешлигига Абдуллага отаси ўз ҳаёти-ҳақида кўп ҳикоя қиларди. У боллар эшитган-да қарол бўлганлигини, бир бурда нон учун аяқти келса кунин тўнга улаб меҳнат қилганлигини эслаб: «Эйлик, Шўрролар ҳў-кумати ҳаммага рўшонилик берди, айти-ескиринг бошини силлапти, кал бўлмай-ди. Афсус, мен эди қариб қолдим. Сен ордикда қолгин, серфарзанд бўлиб, бола-ларининг роҳатини кўргина, деб дуо қиларди.

Бугунги фаровон турмуш навидаси тў-ғрисида роҳат-фароғатда яшяётган Абдулла Пулатов отасининг бу сўзларини кўп эслай-ди. Узининг, фарзандларининг бахтига-яраган Совет тузумидан беҳад қувонади. Абдулла янги ҳаётини қўлоқлар қурун да-ридан бошлаб ҳикоя қилганлардан бири. Кейин у Улуг Ватан урушининг оловли йил-ларида фашизмга қарши курашди. Галаба-дан сўнг умр йўлдошин билан қўлга олган-ди. Сўнгра янги совхоз уин ўз бағрига чо-рлади. Ҳозир А. Пулатов 68 ёшда. Шундан 53 йили давомида фақат ер билан тиллашди. Унн эъзозланди, ўз навидада ер унга са-ҳоват кўрсатди. Махсус соҳибдор сифати-да танилди. Ота ҳаётдан беҳад мамун.

— Мен қувонам, ким қувонсин, — дей-ди у. — Пйру-бадавлат яшасан, ўғил-қизла-рини юртимизнинг қоллаган жойида ўқи-са, истаган жойида ишлашса, ҳўкуматимиз меҳнатимни қадрлаб, кўнглимиздагиде пен-сия билан таъминлаган бўлса.

Абдулла ота ҳали ҳам соҳибдорлар са-ҳида. У ўғил-қизларининг «Ешнинг ул-гакиб қолди, дам олгинг, хизматингизга биз шайимиз» деган сўзларига «Мен эди-тирикчилик учун ишляганим йўқ, ерга меҳрини тушган, дилки раҳимимиз, де-санглар, бу гапин бошда гелпримиллар» дея жавоб берди.

Отанинг гаплари ҳаяжонли эди. Бу сўз-лар бизнинг жамиятимизда меҳнат шо-шараф ишга айлантилгандан далоят-берарди.

А. АБАЯН ФОТОЛАРИ.

БИР ОИЛА
ФАРЗАНДЛАРИ

ФАРОВОН яшган оила ма-даний дам олишини ҳам хоҳ-ляйди. Бунинг учун ҳамма им-кониятларга эгамиз. Клубда йил давомида деярли ҳар кун-ни бадини фильмлар на-мойиш қилинади, вақти-вақти-билан китобхоналар конфе-ренцияси, лекция ҳамда суҳ-батлар ўтказилади. Меҳнат ва уруш ветеранлари, ёзувчилар, шорлар билан уйрашулар бўлиб туради. Бу ердан ўндан ортиқ тўғарак ишлаб турип-ти. Бадини ҳаваскорлик тўғ-рагининг аниқ иштирокчилар-и асосида ташкил этилган ансамбль, биргина совхоз-имизда эмас, районимизда ҳам узининг мазмунли реперту-ри билан эътибор топтомоқда.

Аҳоли орасида янгица ани-аналарини кенг тартиб қилиш-да, совет турмуш тарзининг мислсиз афзалликларини на-моён этишда ёшлар катта ёр-дам бераётдилар. Совхоз марказида қад қўтарган кафе-сермазмун кечалар, илчам, фйазли никиоқ тўйлари, олтин-ве кумуш тўйлар сингари ани-аналарнинг тез-тез шоҳиди бў-либ туради.

Р. САФИН,

РАҚАМЛАР ҲИКОЯСИ

УТГАН йили совхоз аҳо-лиси 3 минг кишига етди. Бу ҳўжалик ташкил этилган йил-даги аҳоли сонига нисбатан 12 баравар кўп, демакдир.

СОВХОЗ кейинги ўн йил-мобайнида мунтазам равишда СССР Халқ ҳўжалиги ютуқла-рини аниқлашнинг иштирокчи-си бўлиб келмоқда. У соци-алистик мусобақада голлиблиги учун бир неча бор КПСС Мар-казий Комитети, СССР Минис-трлар Совети, ВЦСПС ва ИЛКСМ Марказий Комитети-

нинг диплолари билан тақ-дирланган.

«ОГОНЕК»—кўп миллат-ли ягона оиладир. Бу ерда ўз-беклар, руслар, немислар, та-тарлар, қозоқлар, қорейслар, озарбайжонлар ва бошқа мил-лат вакиллари бир ёқадан бош-чиқариб меҳнат қилмоқдалар.

ҚУРУВИЛАР ҳар йили совхозда 1200—1300 квадрат

метр турар-жойини фойдала-нишга топиришмоқдалар.

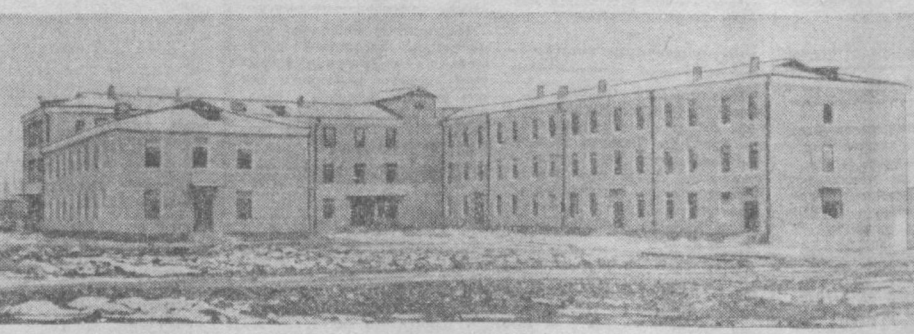
СОВХОЗ теплица ҳўжа-лиги боғча ва ошхоналарини-кыл давомида сабзавот билан таъминляпти.

ХЎЖАЛИКДА энг кўп да-ромед 1976 йилда олindi. У 3 миллион 546 минг сўмни таш-кил этди.

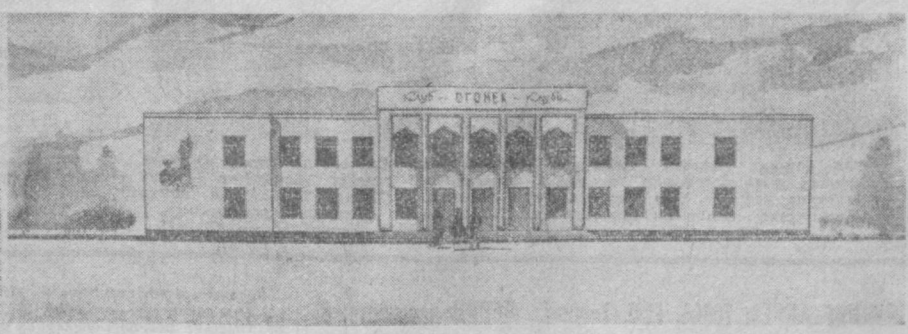
Бу беш йилликнинг икки

йили ичиде совхозда аҳоли-жон бошига хизмат кўрсатиш-ўтган беш йилликнинг шу дав-ридагига нисбатан 1,9 баравар-ошди.

СОВХОЗ дам олиш уйи-нишга тушириллиши билан бу ер-да ҳар навсумда 130 нафар кишининг хордик чиқариши-мумкин бўлади.

Суратларда (чапдан ўнгга): Совхоз касалхона ва клуби.

А. АБАЯН ФОТОЛАРИ.

